

TELEFONDAMEN

Folkekomedie i 4 Akter, 60 Afdelinger

I Hovedrollen:

Karen Sandberg

Iscenesat af

Schnedler-Sørensen

[Optaget af

Nordisk Films Co.

KAREN SANDBERG
har forlængst erobret en Plads
i danske Tilskuers Hjerter, som
atter og atter befastnes. En
Film med hende i Hovedrollen
og med

Schnedler-Sørensen
som Instruktør vil ikke skuffe Til-
skuernes største Forventninger!

2den Stortilm af
Schnedler-Sørensen Serien

PERSONERNE:

Thomas Bell, pensioneret Oberst Herr Frederik Jacobsen
 Jessie Bell, hans Datter Fru Karen Sandberg
 Pelle Herr Frederik Buch
 William Morrow, Godsejer Herr Hans Dynesnn
 Carl Morrow, Ingeniør, hans Neve Herr Alf Blütecher
 Helmer Jarl, cand. jur. Herr Marius Egeskov

AFDELINGERNE:

1. Paa Feriebesøg hos Fa'r.	31. Den næste Dag.
2. Pelle ryster Æbler ned.	32. Avisartiklen.
3. Afskedens Time slaar.	33. Stakkels Jessie.
4. Oberst Bell pines af en Sorg.	34. Nogen Tid senere.
5. Laanet til den fordrukne Fisker.	35. Jessie har faaet en Landcentral at passe.
6. Fiskerikassens Penge.	36. Pelle laver Træsko.
7. Jessie ved intet om sin Far's Vanskeligheder.	37. Centralen ligger i Nærheden af Godset „Hillsdale“.
8. Kun den trofaste Pelle er Oberstens Fortrolige.	38. Ingeniør Morrow paa Vej til Onkelen.
9. Den smukke Telefondames to „Gadebekendte“.	39. To Forelskede.
10. Ingeniør Carl Morrow faar Ansættelse ved Telefonselskabet.	40. Den ny Tjener paa „Hillsdale“.
11. Præsenteret for Sagføreruldmægtig Helmer Jarl.	41. John er ingen anden end Thomas Bell.
12. Paa Kafé.	42. Han har Mistanke til den unge Morrow.
13. Fotografierne.	43. Hemmelig forlovet med Jessie.
14. Hver faar et.	44. Hun skal ikke gifte sig med en Forbryder.
15. Oberst Bell har ikke kunnet skaffe Pengene.	45. En Samtale under fire Øjne.
16. Den sidste Udvej.	46. Fotografiet.
17. Ungdomsvennen Sagfører Cramer.	47. Jeg har mit Fotografi her; det maa være Helmer Jarls.
18. Paa Vej til Byen.	48. John har fortalt Godsejeren om Nevøens Forelskelse.
19. Brevet til Revisorerne.	49. En Mesalliance.
20. Samme Aften.	50. „Jeg gør dig arveløs!“
21. Hos Cramer.	51. Hellere Jessie end Onkelens Penge.
22. Myrdet.	52. Sagføreren tilkaldes.
23. Paa Telefoncentralen.	53. Helmer Jarl, Cramers Efterfølger.
24. Jessie hører, at der er noget galt paa Færde.	54. Et Opgør.
25. Fa'rens Stemme.	55. Truet med Revolveren.
26. Besvimet.	56. Telefonen hjælper atter.
27. Oberst Bell mistænkes.	57. Jessie hører Fa'rens Stemme.
28. Morrow og Jarl aflægger Visit.	58. Pelle og Jessie kommer til „Hillsdale“ i sidste Øjeblik.
29. Pelle tager imod.	59. Morderen arresteres.
30. Hellere dø end leve som Bedrager.	60. Godsejeren giver sit Samtykke.

Alle husker den glimrende Film „Pigen fra Palls“, som overalt blev en enestaende Sukces. „Telefondamen“ vil blive modtaget med samme Begejstring, thi dens Idé, dens Handling og dens Udørelse skyldes de samme Kræfter, som skabte „Pigen fra Palls“!

Telefondamen.

I en lille Fiskerby et Par Mil fra Hovedstaden har pensioneret Oberst Thomas Bell slaaet sig ned. Han har forstaaet at gøre sig afholdt og agtet af Byens Indvaanere og er hurtig kommen til at sidde inde med forskellige Tilidshverv. Blandt andet er han Kasserer for „Fiskeriforeningen“, og det er den Omstændighed, der er Skyld i, at han i Øjeblikket befinder sig i en fortvivlet Situation. Foreningens Regnskab skal nemlig revideres. — og der er en Kasseangel paa 800 Kroner. Selvfølgelig har han, — som den brave og rettænkende Mand han er, — ikke tilregnet sig disse Penge for at berige sig selv, — men han har ladet sig forlede til at forstrække en fattig Fisker med Beløbet. Selv er han ganske uformuende, og hans beskedne Pension sætter ham blot lige i Stand til at friste Livet, — og da han nu faar Vished for, at den fordrukne og samvittighedsløse Fisker ikke kan betale Laanet tilbage, ved han ikke sine levende Raad. Er Pengene ikke skaffet til Veje, inden Revisorerne indfinder sig, vil disse utvivlsomt bringe Sagen til Offentlighedens Kendskab. — og han vil være sikker paa at tabe sine Medborgeres Agtelse. Overfor Datteren Jessie, der er Telefonistinde i Hovedstaden, og som lige har tilbragt nogle Ferie dage i Hjemmet, har han ikke ladet sig mærke med noget. — og hun aner derfor ikke, hvor forpint Faderen er. Det eneste Menneske, der forstaaer, at ikke alt er, som det skulde være, er hans tidligere Oppasser, den tro og godhjertede Pelle, som er bleven hos Obersten, efter at denne er falden for Aldersgrænsen. . . . Bell har omtrent opgivet Haabet om at skaffe Dækning for de udlaante Penge, da han kommer i Tanke om en af sine gamle Venner, Hovedstadssagføreren John Cramer, og han beslutter sig til at bede ham hjælpe sig. Han fortæller Pelle, at han nødvendigvis maa ind til Byen og giver ham et Brev til Revisorerne, der rimeligvis vil indfinde sig samme Aften. . . . Det er med bange Anelser, at Pelle ser ham drage bort. En indre Stemme

siger ham, at der forestaar skæbnesvangre Begivenheder, og at hans gode og uegennyttige Herre gaar en trist og uretfærdig Skæbne i Møde. — — Jessie passer imidlertid sit Arbejde paa Telefoncentralen som sædvanlig. Hun har netop stiftet Bekendtskab med to unge Mænd. Den ene er en nyansat Ingeniør ved Telefonselskabet, Carl Morrow, og den anden er Studenterkammerat af ham, — cand. jur. Helmer Jarl, der er Fuldmægtig hos den tidligere omtalte Sagfører Cramer. De to Mænd er bleven stærkt indtaget i den kønne og chicke unge Pige, hvis Fotografi de begge ser Lejlighed til at tilegne sig, — og der er opstaaet en stille Rivaliseren mellem dem. — — — Omtrent paa samme Tid, som Bell har begivet sig til Hovedstaden, har Jessie i en Fritime været paa Restaurant sammen med sine to nye Venner, — og efter at have nydt en Forfriskning er hun vendt tilbage til sit Arbejde. Carl Morrow har opsøgt Cramer, der er hans Onkels, — den rige Godsejer William Morrows Sagfører, for at faa nogle Penge. Han har nogen Gæld, han skal have betalt — men faar til sin ubehagelige Overraskelse at vide, at Onklen har nægtet ham yderligere Tilskud. — —

Da Oberst Bell kommer til Byen, vil han straks op- søge sin gamle Ven, og idet han skal til at gaa ind ad Porten til den Ejendom, hvor Sagføreren har sine Kontorer, kommer Carl Morrow, som han jo ikke kender, ud fra denne. Efter at have hilst paa Portneren, som han

kender fra tidligere Besøg, begiver Bell sig op paa Cramers Privatkontor — — og finder til sin Forfærdelse Sagføreren død. — myrdet. Alt tyder paa, at der har fundet en Kamp Sted i Værelset. Telefonen er saaledes væltet og er derfor kommen til at staa i Forbindelse med Centralen. Paa den Maade er Jessie ufrivillig blevet Vidne til det Drama, der er udspillet paa Cramers Kontor, — og hun skal netop til at underrette Kammeraterne om sin uhyggelige Opdagelse, da hun pludselig hører Faderens klagende Stemme i Telefonen. Hun besvimer af Overraskelse og Rædsel, — og da hun atter er bragt til Bevidsthed, sørger hun for, at Politiet bliver oplyst om Sagen — men fortier, at Faderen er impliceret i den. — — Bell har imidlertid — ude af sig selv af Fortvivlelse og Ophidselse — forladt Mordstedet . . . Ikke alene er det sidste Haab om at skaffe sig de nødvendige Penge bristet, — men han har ogsaa en uhyggelig Følelse af, at Mistanken for Forbrydelsen meget let vil kunne falde paa ham. I Nærheden af Vennens afsjælede Legeme har han fundet et Fotografi og en Konvolut. Han formoder, at begge Dele under Kampen er falden ud af Morderens Lomme, — og til sin store Overraskelse har han set, at Billedet forestiller Jessie, som altsaa ikke kan være Gerningsmanden ukendt. Konvolutten er der blevet trampet paa, saa at Adressatens Navn er ulæseligt, — hvorimod det tydeligt fremgaar, at Brevets

Afsender er Ejeren af Godset „Hillsdale“, — William Morrow. Den eneste Tanke, der har besøjet Bell, er, at Datteren for enhver Pris maa holdes udenfor den grufulde Forbrydelse, — og han har derfor stukket de fundne Ting til sig. — — —

Det gaar da ogsaa, som den gamle Oberst har frygtet. Politiets Mistanke bliver blandt andet ved Portnerens Udsagn henledt paa ham, — og man anser ham for at være Gerningsmanden. — — — Jessie har af Pelle, — som Bekymringen for Oberstens Skæbne har drevet til Hovedstaden, — faaet at vide, at Faderen havde pekuniære Vanskeligheder, og at han i en meget nedtrykt Sindsstemning er taget til Byen sent paa Eftermiddagen, — og hun tænker sig derfor, at han, i sin Fortvivlelse har ladet sig henrive til at begaa den skæbnesvangre Handling, som Skæbnen vilde, at hun skulde blive den første, der opdagede. — — —

Den næste Dag bringer Aviserne udførlige Referater af den sensationelle Forbrydelse. Man anser for givet, at Tomas Bell er den Skyldige, — og man mener, at han har unddraget sig den jordiske Domstol ved at søge Døden for egen Haand. Nogle Fiskere har nemlig om Natten fundet hans Frakke og Hat ved Havnekajen, og i Frakken har man fundet et Brev, der yderligere tjener som Bevis for hans Skyld. Jessie faar et Nervechok, da hun læser om Faderens Død, og da Carl Morrow og Helmer Jarl vil op-

søge hende for at bevidne hende deres Deltagelse, faar de at vide, at hun er syg og ikke kan tage mod nogen. — —

... Der gaar nogen Tid. . .

Ved Ingeniør Morrors Bistand har Jessie faaet en fredelig Landcentral at passe, — og der er nu atter faldet Ro over hendes Sind. Den tro Pelle har genoptaget sin gamle Profession, Træskomageriet, for ikke at maatte skilles fra hende, — og han gør alt for at hygge om hende og holde Sorger og Bekymringer fra hendes Vej. Landcentralen ligger i Nærheden af William Morrors Gods, — og da Ingeniøren kommer ud for at tilbringe Ferien hos sin Onkel, har han rig Lejlighed til at dyrke Jessies Bekendtskab. . . .

Paa „Hillsdale“ er der antaget en ny Tjener, — en ældre Mand, der kalder sig Johan. — — Og denne Mand er ikke nogen anden end Thomas Bell. Han har ikke taget sig af Dage, — skønt han den Aften, da Sagfører Cramer fandt sin Død, tænkte paa at gøre det. Han havde allerede gjort op med Livet, da han kom i Tanker om den Konvolut, han fandt paa Mordstedet, og hvis Afsender utvivlsomt maatte staa i Forbindelse med den virkelige Morder. For at faa Ro til at opspore denne, traf han saa nogle Dispositioner, der skulde faa Politiet til at tro, at han havde søgt Døden. — — Og Heldet stod ham da ogsaa bi. — — — Han lod sig glatrage for at gøre sig saa nogenlunde ukendelig, — og det lykkedes ham saa at blive

ansat som Tjener hos Godsejer Morrow. — — Da dennes Nevø kommer ud paa Godset, genkender Bell i ham den Mand, der kom ud fra Sagførerens Ejendom, da han gik derind, — og han mener nu, at han endelig er kommen paa det rette Spor. . . . De følgende Dage bliver rige paa Begivenheder. — — Bell opdager, at hans Datter bestyrer den nærliggende Telefoncentral — men giver sig dog ikke til Kende overfor hende, — og han bliver Vidne til, at Carl Morrow frier til hende og faar hendes Ja. Den gamle Mand føler sig nu overbevist om, at det ikke kan være nogen anden end Godsejerens Nevø, der har tabt Jessies Fotografi oppe paa Sagførerkontoret, — men er alligevel stærkt i Tvivl om, hvorledes han nu skal gribe Sagen an. Han vil ikke have, at Jessie skal knytte sit Liv til en Forbryder, og kan heller ikke faa sig selv til at knuse hendes Hjerter ved at fortælle hende Sandheden. I sin Kvide opsøger han Godsejeren og meddeler ham, at Nevøen har kastet sine Øjne paa en ung Pige, som staar langt under ham, — og det gaar da ogsaa, som han har haabet: Godsejeren truer Carl Morrow med at gøre ham arveløs, hvis han ikke opgiver Jessie. — — Og for at vise, at Truslen er alvorlig ment, sender han Bud efter sin Sagfører, den unge Helmer Jarl, der har overtaget Cramers Forretning. — —

Bell bliver imidlertid klar over, at Ingeniøren ikke vil give Atkald paa Datteren, og han tager derfor andre Forholdsregler for at hindre en Forbindelse mellem de to. . . . Og saa er det, at Sagen tager en for Bell ganske overraskende Vending. — —

Det viser sig nemlig, at hans Mistanke mod Carl Morrow er ganske uretfærdig, — men takket være visse Oplysninger, som den unge Mand giver ham, lykkes det ham dog at finde den rette Skyldige. Det er dog kun ved Jessies og Pelles Bistand, at han faar Morderen paagrebet, — og først nu kan den saa haardtprøvede gamle Mand vende tilbage til Livet. — — Og for Jessie kommer Fremtiden ogsaa til at ligge lys og lykkelig. Godsejeren ser hende nu med Glæde som sin Nevøs Hustru.

AL **"FOTORAMA"** ejer
 Filmen, saavel som dens
 Plakat- og Program-
 løst o. a. lign. Materi-
 ale, med absolut Energi.

Ved Misbrug vil der bli-
 ve nedlagt Forbud og
 Erstatningskrav gjort
 gjældende mod Vedkom-
 mende. 3333333333

150

TELEFONDAMEN

Folkekomedie i 4 Akter, 60. Afdelinger

I Hovedrollen:

Karen Sandberg

Iscenesat af

Schnedler-Sørensen

Optaget af

Nordisk Films Co.

2den Storfilm af

Schnedler-Sørensen Serien

KAREN SANDBERG har forlængst erobret en Plads i danske Tilskuernes Hjerter, som atter og atter befæstnes. En Film med hende i Hovedrollen og med **Schnedler-Sørensen** som Instruktør vil ikke skuffe Tilskuernes
— — største Forventninger! — —

PERSONERNE:

Thomas Bell, pensioneret Oberst.....	Herr Frederik Jacobsen
Jessie Bell, hans Datter.....	Fru Karen Sandberg
Pelle.....	Herr Frederik Buch
William Morrow, Godsejer.....	Herr Hans Dynesen
Carl Morrow, Ingeniør, hans Nevø.....	Herr Alf Blütecher
Helmer Jarl, cand. jur.	Herr Marius Egeskov

AFDELINGERNE:

1 Paa Feriebesøg hos Fa'r.	31 Den næste Dag.
2 Pelle ryster Æbler ned.	32 Avisartiklen.
3 Afskedens Time slaar.	33 Stakkels Jessie.
4 Oberst Bell pines af en Sorg.	34 Nogen Tid senere.
5 Laanet til den fordrukne Fisker.	35 Jessie har faaet en Landcentral at passe.
6 Fiskerikassens Penge.	36 Pelle laver Træsko.
7 Jessie ved intet om sin Far's Vanskeligheder.	37 Centralen ligger i Nærheden af Godset „Hillsdale“.
8 Kun den trofaste Pelle er Oberstens Fortrolige.	38 Ingeniør Morrow paa Vej til Onklen.
9 Den smukke Telefondames to „Gadebekendte“.	39 To Forelskede.
10 Ingeniør Carl Morrow faar Ansættelse ved Telefonselskabet.	40 Denny Tjerner paa „Hillsdale“.
11 Præsenteret for Sagførerfuldmægtig Helmer Jarl.	41 John er ingen anden end Thomas Bell.
12 Paa Kafé.	42 Han har Mistanke til den unge Morrow.
13 Fotografierne.	43 Hemmelig forlovet med Jessie.
14 Hver faar et.	44 Hun skal ikke gifte sig med en Forbryder.
15 Oberst Bell har ikke kunnet skaffe Pengene.	45 En Samtale under fire Øjne.
16 Den sidste Udvej.	46 Fotografiet.
17 Ungdomsvennen, Sagfører Cramer.	47 Jeg har mit Fotografi her; det maa være Helmer Jarls.
18 Paa Vej til Byen.	48 John har fortalt Godsejeren om Nevøens Forelskelse.
19 Brevet til Revisorerne.	49 En Mesalliance.
20 Samme Aften.	50 „Jeg gør dig arveløst!“
21 Hos Cramer.	51 Hellere Jessie end Onkelens Penge.
22 Myrdet.	52 Sagføreren tilkaldes.
23 Paa Telefoncentralen.	53 Helmer Jarl, Cramers Efterfølger.
24 Jessie hører, at der er noget galt paa Færde.	54 Et Opgør.
25 Fa'rens Stemme.	55 Truet med Revolveren.
26 Besvimet.	56 Telefonen hjælper atter.
27 Oberst Bell mistænkes.	57 Jessie hører Fa'rens Stemme.
28 Morrow og Jarl aflægger Visit.	58 Pelle og Jessie kommer til „Hillsdale“ i sidste Øjeblik.
29 Pelle tager imod.	59 Morderen arresteres.
30 Hellere dø end leve som Bedrager.	60 Godsejeren giver sit Samtykke.

Alle husker den glimrende Film „Pigen fra Palls“, som overalt blev en enestaaende Succes. „Telefondamen“ vil blive modtaget med samme Begejstring, thi dens Idé, dens Handling og dens Udførelse skyldes de samme Kræfter, som skabte „Pigen fra Palls“!

Telefondamen.

I en lille Fiskerby et Par Mil fra Hovedstaden har pensioneret Oberst Thomas Bell slaaet sig ned. Han har forstaaet at gøre sig afholdt og agtet af Byens Indvaanere og er hurtig kommen til at sidde inde med forskellige Tillidshverv. Blandt andet er han Kasserer for »Fiskeriforeningen«, og det er den Omstændighed, der er Skyld i, at han i Øjeblikket befinder sig i en fortvivlet Situation. Foreningens Regnskab skal nemlig revideres — og der er en Kasse-mangel paa 800 Kroner. Selvfølgelig har han, — som den brave og rettænkende Mand han er, — ikke tilegnet sig disse Penge for at berige sig selv, — men han har ladet sig forlede til at forstrække en fattig Fisker med Beløbet. Selv er han ganske uformuende, og hans beskedne Pension sætter ham blot lige i Stand til at friste Livet, — og da han nu faar Vished for, at den fordrukne og samvittighedsløse Fisker ikke kan betale Laanet tilbage, ved han ikke sine levende Raad. Er Pengene ikke skaffet til Veje, inden Revisorerne indfinder sig, vil disse utvivlsomt bringe Sagen til Offentlighedens Kendskab, — og han vil være sikker paa at tabe sine Medborgeres Agtelse. Overfor Datteren Jessie, der er Telefonistinde i Hovedstaden, og som lige har tilbragt nogle Feriedage i Hjemmet, har han ikke ladet sig mærke med noget, — og hun aner derfor ikke, hvor forpint Faderen er. Det eneste Menneske, der forstaaer, at ikke alt er, som det skulde være, er hans tidligere Oppasser, den tro og godhjertede Pelle, som er bleven hos Obersten, efter at denne er falden for Aldersgrænsen. . . Bill har omtrent opgivet Haabet om at skaffe Dækning for de udlaante Penge, da han kommer i Tanke om en af sine gamle Venner, Hovedstadssagføreren John Cramer, og han beslutter sig til at bede ham hjælpe sig. Han fortæller Pelle, at han nødvendigvis maa ind til Byen og

giver ham et Brev til Revisorerne, der rimeligvis vil indfinde sig samme Aften. . . Det er med bange Anelser, at Pelle ser ham drage bort. En indre Stemme siger ham, at der forestaar skæbnesvangre Begivenheder, og at han gode og uegennyttige Herre gaar en trist og uretfærdig Skæbne i Møde. — — Jessie passer imidlertid sit Arbejde paa Telefoncentralen som sædvanlig. Hun har netop stiftet Bekendtskab med to unge Mænd. Den ene er en nyansat Ingeniør ved Telefonselskabet, Carl Morrow, og den anden er Studenterkammerat af ham, — cand. jur. Helmer Jarl, der er Fuldmægtig hos den tidligere omtalte Sagfører Cramer. De to Mænd er bleven stærkt indtaget i den kønne og chicke unge Pige, hvis Fotografi de begge ser Lejlighed til at tilegne sig, — og der er opstaaet en stille Rivaliseren mellem dem. — — Omtrent paa samme Tid, som Bell har begivet sig til Hovedstaden, har Jessie i en Fritime været paa Restaurant sammen med sine to nye Venner, — og efter at have nydt en Forfriskning er hun vendt tilbage til sit Arbejde. Carl Morrow har opsøgt Cramer, der er hans Onkels, — den rige Godsejer William Morrows Sagfører, for at faa nogle Penge. Han har nogen Gæld, han skal have betalt — men

faar til sin ubehagelige Overraskelse at vide, at Onklen har nægtet ham yderligere Tilskud.

Da Oberst Bell kommer til Byen, vil han straks opsøge sin gamle Ven, og idet han skal til at gaa ind ad Porten til den Ejendom, hvor Sagføreren har sine Kontorer, kommer Carl Morrow, som han jo ikke kender, ud fra denne. Efter at have hilst paa Portneren, som han kender fra tidligere Besøg, begiver Bell sig op paa Cramers Privatkontor — — og finder til sin Forfærdelse Sagføreren død, — myrdet. Alt tyder paa, at der har fundet en Kamp Sted i Værelset. Telefonen er saaledes væltet og er derfor kommen til at staa i Forbindelse med Centralen. Paa den Maade er Jessie ufrivillig blevet Vidne til det Drama, der er udspillet paa Cramers Kontor, — og hun skal netop til at underrette Kammeraterne om sin uhyggelige Opdagelse, da hun pludselig hører Faderens klægende Stemme i Telefonen. Hun besvimer af Overraskelse og Rædsel, — og da hun atter er bragt til Bevidsthed, sørger hun for, at Politiet bliver oplyst om Sagen, — men fortier, at Faderen er impliceret i den. — — Bell har imidlertid — ude af sig selv af Fortvivlelse og Ophidselse — forladt Mordstedet. . . Ikke alene er

det sidste Haab om at skaffe sig de nødvendige Penge bristet, — men han har ogsaa en uhyggelig Følelse af, at Mistanken for Forbrydelsen meget let vil kunne falde paa *ham*. I Nærheden af Vennens afsjælede Legeme har han fundet et Fotografi og en Konvolut. Han formoder, at begge Dele under Kampen er falden ud af Morderens Lomme, — og til sin store Overraskelse har han set, at Billedet forestiller Jessie, som altsaa ikke kan være Gerningsmanden ukendt. Konvolutten er der blevet trampet paa, saa at Adressatens Navn er ulæseligt, — hvorimod det tydeligt fremgaar, at Brevets Afsender er Ejeren af Godset »Hillsdale«. — William Morrow. Den eneste Tanke, der har besjælet Bell, er, at Datteren for enhver Pris maa holdes udenfor den grufulde Forbrydelse, — og han har derfor stukket de fundne Ting til sig. — —

Det gaar da ogsaa, som den gamle Oberst har frygtet. Politiets Mistanke bliver blandt andet ved Portnerens Udsagn henledt paa ham, — og man anser ham for at være Gerningsmanden. — — Jessie har af Pelle, — som Bekymringen for Oberstens Skæbne har drevet til Hovedstaden, — faaet at vide, at Fæderen havde pekuniære Vanskeligheder, og at han

i en meget nedtrykt Sindsstemning er taget til Byen sent paa Eftermiddagen, — og hun tænker sig derfor, at han i sin Fortvivelse har ladet sig henrive til at begaa den skæbnesvangre Handling, som Skæbnen vilde, at hun skulde blive den første, der opdagede. — —

Den næste Dag bringer Aviserne udførlige Referater af den sensationelle Forbrydelse. Man anser for givet, at Tomas Bell er den Skyldige, — og man mener, at han har unddraget sig den jordiske Domstol ved at søge Døden for egen Haand. Nogle Fiskere har nemlig om Natten fundet hans Frakke og Hat ved Havnekajen, og i Frakken har man fundet et Brev, der yderligere tjener som Bevis for hans Skyld. Jessie faar et Nervechock, da hun læser om Faderens Død, og da Carl Morrow og Helmer Jarl vil opsøge hende for at bevidne hendes Deltagelse, faar de at vide, at hun er syg, og ikke kan tage mod nogen. — —

... Der gaar nogen Tid. . . .

Ved Ingeniør Morrrows Bistand har Jessie faaet en fredelig Landcentral at passe, — og der er nu atter faldet Ro over hendes Sind. Den tro Pelle har genoptaget sin gamle Profession, Træskomageriet, for ikke at maatte skilles fra hende, — og han gør alt for at hygge om hende og holde Sorger og Bekymringer fra hendes Vej. Landcentralen ligger i Nærheden af William Morrrows Gods, — og da Ingeniøren kommer ud for at tilbringe Ferien hos sin Onkel, har han rig Lejlighed til at dyrke Jessies Bekendtskab. . . .

Paa »Hillsdale« er der antaget en ny Tjener, — en ældre Mand, der kalder sig Johan. — — Og denne Mand er ikke nogen anden end Thomas Bell. Han har ikke taget sig af Dage, — skønt han *den* Aften, da Sagfører Cramer fandt sin Død, tænkte paa at gøre det. Han havde allerede gjort op med Livet, da han kom i Tanker om den Konvolut, han fandt paa Mordstedet, og hvis Afsender utvivlsomt maatte staa i Forbindelse med den virkelige Morder. For at faa Ro til at opspore denne, traf han saa nogle Dispositioner, der skulde faa Politiet til at tro, at han havde søgt Døden. — Og Heldet stod ham da ogsaa bi. — — Han lod sig glatrage for at gøre sig saa nogenlunde ukendelig, — og det lykkedes ham saa at blive ansat som Tjener hos Godsejer Morrow. — Da dennes Nevø kommer ud paa Godset, genkender Bell i ham den Mand, der

kom ud fra Sagførerens Ejendom, da *han* gik derind, — og han mener nu, at han endelig er kommen paa det rette Spor. De følgende Dage bliver rige paa Begivenheder. — — Bell opdager, at hans Datter bestyrer den nærliggende Telefoncentral — men giver sig dog ikke til Kende overfor hende, — og han bliver Vidne til, at Carl Morrow frier til hende og faar hendes Ja. Den gamle Mand føler sig nu overbevist om, at det ikke kan være nogen anden end Godsejerens Nevø, der har tabt Jessies Fotografi oppe paa Sagførerkontoret, — men er alligevel stærkt i Tvivl om, hvorledes han nu skal gribe Sagen an. Han vil ikke have, at Jessie skal knytte sit Liv til en Forbryder, og kan heller ikke faa sig selv til at knuse hendes Hjerte ved at fortælle hende Sandheden. I sin Kvide opsøger han Godsejeren og meddeler ham, at Nevøen har kastet sine Øjne paa en ung Pige, som staar langt under ham, — og det gaar da ogsaa, som han har haabet: Godsejeren truer Carl Morrow med at gøre ham arveløs, hvis han ikke opgiver Jessie. — — Og for at vise, at Truslen er alvorlig ment, sender han Bud efter sin Sagfører, den unge Helmer Jarl, der har overtaget Cramers Forretning. — —

Bell bliver imidlertid klar over, at Ingeniøren ikke vil give Afkald paa Datteren, og han tager derfor andre Forholdsregler for at hindre en Forbindelse mellem de to. . . Og saa er det, at Sagen tager en for Bell ganske overraskende Vending.

Det viser sig nemlig, at hans Mistanke mod Carl Morrow er ganske uretfærdig, — men takket være visse Oplysninger, den unge Mand giver ham, lykkes det ham dog at finde den rette Skyldige. Det er dog kun ved Jessies og Pelles Bistand, at han faar Morderen paagrebet, — og først nu kan den saa haardtprøvede gamle Mand vende tilbage til Livet. — Og for Jessie kommer Fremtiden ogsaa til at ligge lys og lykkelig. Godsejeren ser hende nu med Glæde som sin Nevøs Hustru.

AIS „FOTORAMA“ ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende. 2121313131313

Nyt Program fra Lørdag den 6. April.

Telefondamen.

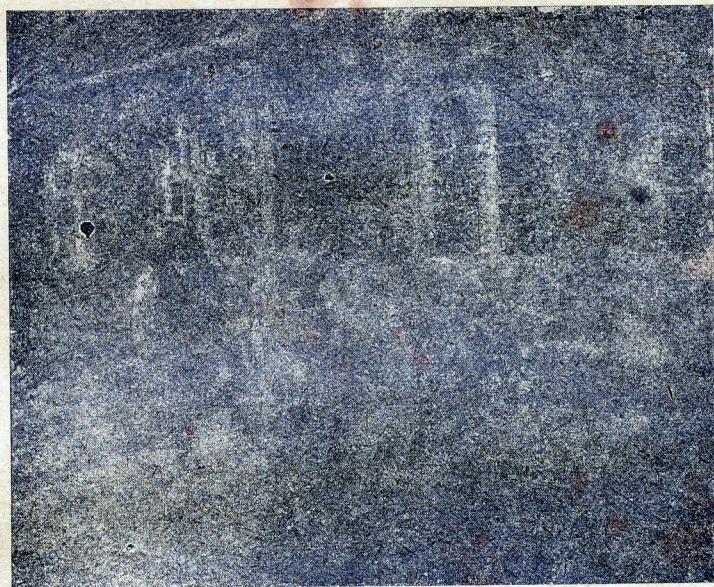
Folkekomedie i 4 Akter, 60 Afdelinger.

Iscenesat af Schnedler-Sørensen - Optaget af Nordisk Films Co.

I Hovedrollen **Karen Sandberg.**

Karen Sandberg har forlængst erobret en Plads i danske Tilskuernes Hjerner, som atter befæstes. En Film med hende i Hovedrollen og med Schnedler-Sørensen som Instruktør vil ikke skuffe Tilskuernes største Forventninger!

PERSONERNE

<i>Thomas Bell, pensioneret Oberst.</i>	<i>Hr. Frederik Jacobsen.</i>
<i>Jessie Bell, hans Datter</i>	<i>Fru Karen Sandberg.</i>
<i>Pelle</i>	<i>Hr. Frederik Buch.</i>
<i>William Morrow, Godsejer</i>	<i>Hr. Hans Dynesen.</i>
<i>Carl Morrow, Ingeniør, hans Neve</i>	<i>Hr. Alf Blütecker.</i>
<i>Melmer Jarl, cand. jur.</i>	<i>Hr. Marius Egeskov.</i>

Afdelingerne

Karen Sandberg har forlængst erobret en Plads i danske Tilskuernes Hjertes, som atter befæstnes. En Film med hende i Hovedrollen og med Schnedler-Sørensen som Instruktør vil ikke skuffe Tilskuernes største Forventninger!

PERSONERNE

*Thomas Bell, pensioneret Oberst. . . Hr. Frederik Jacobsen.
 Jessie Bell, hans Datter Fru Karen Sandberg.
 Pelle Hr. Frederik Buch.
 William Morrow, Godsejer Hr. Hans Dynesen.
 Carl Morrow, Ingeniør, hans Neve . . Hr. Alf Blütecher.
 Helmer Jarl, cand. jur. Hr. Marius Egeskov.*

Afdelingerne

1 Paa Feriebesøg hos Fa'r.	31 Den næste Dag.
2 Pelle ryster Æbler ned.	32 Avisartiklen.
3 Afskedens Time slaar.	33 Stakkels Jessie.
4 Oberst Bell pines af Sorg.	34 Nogen Tid senere.
5 Laanet til den fordrukne Fisker.	35 Jessie har faaet en Landcentral at passe.
6 Fiskerikassens Penge.	36 Pelle laver Træsko.
7 Jessie ved intet om sin Fa'r's Vanskeligheder.	37 Centralen ligger i Nærheden af Godset „Hillsdale“.
8 Kun den trofaste Pelle er Oberstens Fortrolige.	38 Ingeniør Morrow paa Vej til Onkelen.
9 Den smukke Telefondames to „Gadebekendte“.	39 To Forelskede.
10 Ingeniør Carl Morrow faar Ansættelse ved Telefonselskabet.	40 Den nye Tjener paa „Hillsdale“.
11 Præsenteret for Sagførerfuldmægtig Helmer Jarl.	41 John er ingen anden end Thomas Bell.
12 Paa Café.	42 Han har Mistanke til den unge Morrow
13 Fotografierne.	43 Hemmelig forlovet med Jessie.
14 Hver faar sit.	44 Hun skal ikke gifte sig med en Forbryder.
15 Oberst Bell har ikke kunnet skaffe Pengene.	45 En Samtale under fire Øjne.
16 Den sidste Udvej.	46 Fotografiet.
17 Ungdomsvennen Sagfører Cramer.	47 Jeg har mit Fotografi her. Det maa være Helmer Jarls.
18 Paa Vej til Byen.	48 John har fortalt Godsejeren om Nevøens Forelskelse
19 Brevet til Revisorerne.	49 En Mesalliance.
20 Samme Aften.	50 — Jeg gør dig arveløs.
21 Hos Cramer.	51 Hellere Jessie end Onkelens Penge.
22 Myrdet.	52 Sagføreren tilkaldes.
23 Paa Telefoncentralen.	53 Helmer Jarl, Cramers Efterfølger.
24 Jessie hører, at der er noget galt paa Færde.	54 Et Opgør.
25 Faderens Stemme.	55 Truet med Revolveren.
26 Besvimet.	56 Telefonen hjælper atter.
27 Oberst Bell mistænkes.	57 Jessie hører Faderens Stemme.
28 Morrow og Jarl aflægger Visit.	58 Pelle og Jessie kommer til „Hillsdale“ i sidste Øjeblik.
29 Pelle tager imod.	59 Morderen arresteres.
30 Hellere dø end leve som Bedrager.	60 Godsejeren giver sit Samtykke.

Bemærk de forandrede Forestillingstider.

Lørdag Kl. 7 og 8¹/₂.

Søndag Kl. 4, 7 og 8¹/₂.

De øvrige Hverdage Kl. 8.

Entré: Voksne 75 Øre, Børn 40 Øre.